



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

18.2.2014

B7-0185/2014

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 87a.3 i arbetsordningen

om kommissionens delegerade förordning av den 12 december 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av konstruerat nanomaterial (C(2013)08887 – 2013/2997(DEA))

Matthias Groote

för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

RE\1020036SV.doc

PE529.536v01-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

Europaparlamentets resolution om kommissionens delegerade förordning av den 12 december 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av konstruerat nanomaterial (C(2013)08887 – 2013/2997(DEA))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning av den 12 december 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av konstruerat nanomaterial¹,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, särskilt artiklarna 2.2 t, 18.3 och 5²,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om nya livsmedel³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser⁴,
- med beaktande av den unionsförteckning som upprättades genom kommissionens förordning (EU) nr 1129/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser⁵ och kommissionens förordning (EU) nr 1130/2011 av den 11 november 2011 om ändring av bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 vad gäller upprättande av en unionsförteckning över livsmedelstillsatser som godkänts för användning i livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer, livsmedelsaromer och näringsämnen⁶,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 257/2010 av den 25 mars 2010 om upprättande av ett program för omprövning av godkända livsmedelstillsatser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 om livsmedelstillsatser⁷,

¹ C(2013)08887.

² EUT L 304, 22.11.2011, s. 18.

³ COM(2013)0894.

⁴ EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁵ EUT L 295, 12.11.2011, s. 1.

⁶ EUT L 295, 12.11.2011, s. 178.

⁷ EUT L 80, 26.3.2010, s. 19.

- med beaktande av kommissionens rekommendation 2011/696/EU av den 18 oktober 2011 om definitionen av nanomaterial¹,
 - med beaktande av yttrandet av den 8 december 2010 från den vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) *Scientific Basis for the Definition of the Term "nanomaterial"*²,
 - med beaktande av de preliminära slutsatserna från det 32:a styrelsemötet vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) av den 27 december 2013³,
 - med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
 - med beaktande av artikel 87a.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. I artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1169/2011 om livsmedelsinformation till konsumenterna ("livsmedelsinformationsförordningen") fastställs att alla de livsmedelsingredienser som ingår i form av konstruerade nanomaterial tydligt måste anges i förteckningen över livsmedelsingredienser för att säkerställa konsumentinformation. Förordningen fastställer därför en definition av "konstruerade nanomaterial".
 - B. I artikel 18.5 i livsmedelsinformationsförordningen bemyndigas kommissionen att justera och anpassa definitionen av konstruerade nanomaterial som avses i förordningen till de tekniska och vetenskapliga framstegen eller till de definitioner som överenskommits på internationell nivå, genom delegerade akter, i syfte att nå målen med förordningen.
 - C. Kommissionens rekommendation 2011/696/EU fastställer en allmän definition av nanomaterial.
 - D. Utförliga unionsförteckningar upprättades genom kommissionens förordningar (EU) nr 1129/2011 och (EU) nr 1130/2011, vilka fastställde de livsmedelstillsatser som fick användas innan förordning (EG) nr 1333/2008 trädde i kraft och efter granskning av deras överensstämmelse med förordningens bestämmelser.
 - E. Kommissionens delegerade förordning utesluter alla livsmedelstillsatser som ingår i unionsförteckningarna från den nya definitionen av konstruerade nanomaterial och föreslår i stället att behovet av särskilda nanorelaterade märkningskrav rörande dessa tillsatser bör hanteras inom ramen för omprövningsprogrammet i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 257/2010, vid behov genom ändring av användningsvillkoren i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 och specifikationerna för dessa livsmedelstillsatser som avses i kommissionens förordning (EU) nr 231/2012⁴.

¹ EUT L 275, 20.10.2011, s. 38.

² http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf.

³ http://echa.europa.eu/documents/10162/13608/preliminary_conclusions_mb32_en.pdf

⁴ Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG)

- F. För närvarande kan just livsmedelstillsatser finnas som nanomaterial i livsmedel.
- G. Detta generella undantag upphäver märkningsbestämmelserna för alla livsmedelstillsatser som är konstruerade nanomaterial. Det fråntar lagen dess huvudsakliga ändamålsenliga verkan och strider mot direktivets grundläggande syfte att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och intressen genom att ge slutkonsumenterna möjlighet att göra välgrundade val.
- H. Kommissionen rättfärdigar detta generella undantag för samtliga existerande livsmedelstillsatser genom att hävda att ”det kan vara förvirrande för konsumenterna om sådana livsmedelstillsatser, då de anges i ingrediensförteckningen, följs av ordet nano inom parentes, eftersom det kan verka som om dessa tillsatser är nya fastän de i årtionden har använts i den formen i livsmedel”.
- I. Denna motivering är felaktig och irrelevant, eftersom livsmedelsinformationsförordningen inte gör någon skillnad mellan existerande och nya nanomaterial, utan uttryckligen kräver märkning av alla ingredienser som förekommer i form av konstruerade nanomaterial.
- J. Kommissionens uttalade avsikt att ta itu med behovet av särskilda nanorelaterade märkningskrav för livsmedelstillsatser på unionsförteckningarna i samband med omprövningsprogrammet är olämpligt, eftersom det sammanblandar säkerhetsfrågor med allmänna märkningskrav i konsumentinformationen. Detta antyder även att kommissionen ifrågasätter själva behovet av särskild nanomärkning, vilket strider mot bestämmelserna i artikel 18.3 i livsmedelsinformationsförordningen. En livsmedelstillsats är antingen ett nanomaterial eller ej, och sådana märkningskrav bör införas för alla godkända livsmedelstillsatser som är nanomaterial oavsett användningsvillkoren eller andra specifikationer.
- K. Dessutom är det oacceptabelt att hänvisa till ett omprövningsprogram utan samband därmed och som redan existerade vid tiden då lagstiftaren beslöt att införa uttryckliga märkningskrav i livsmedelsinformationsförordningen i ett försök att upphäva dessa märkningskrav tre år senare.
- L. Kommissionen föreslår att standarddefinitionen i kommissionens rekommendation 2011/696/EU bör tillämpas genom att använda ett tröskelvärde på 50 %, vilket skulle bli föremål för en allmän översyn, men ingen tidsfrist för denna översyn anges.
- M. Enligt kommissionens rekommendation ska antalsstorleksfördelningens tröskelvärde på 50 % ersättas med ett tröskelvärde mellan 1 och 50 % i specifika fall och där det av hänsyn till miljö, hälsa eller konkurrenskraft är motiverat.
- N. Enligt SCENIHR:s yttrande skulle ett tröskelvärde på 0,15 % baserat på en statistisk metod kunna användas för att identifiera ett nanomaterial.
- O. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet informerade, i samråd med sin vetenskapliga kommitté och sitt nätverk för nanomaterial i livsmedel och föda,

nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).

kommissionen den 3 oktober 2012 att det med tanke på den rådande osäkerheten kring säkerheten bör övervägas ett lägre tröskelvärde för antalet nanopartiklar, t.ex. 10 %, för livsmedelsrelaterade tillämpningar i stället för det tröskelvärde som för tillfället föreslås i kommissionens rekommendation (50 %).

- P. I de preliminära slutsatserna från det 32:a styrelsemötet vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ansåg styrelsen och den verkställande direktören att den i nuläget tillgängliga informationen om nanomaterial är otillräcklig för att korrekt bedöma deras möjliga påverkan och att en förbättring av denna situation behövs med tanke på syftet att skydda människors hälsa och miljön.
- Q. Enligt en representativ studie om allmänhetens föreställningar om nanomaterial gjord 2008 av det tyska federala institutet för riskbedömning (BfR) är människors acceptans av nanomaterial lägst när det gäller livsmedel.
- R. Enligt kommissionens förslag till förordning om nya livsmedel bör den definition av konstruerade nanomaterial som ges i livsmedelsinformationsförordningen även gälla för nya livsmedel.
- S. Med tanke på SCENIHR:s, Efsas och Echas yttranden och BfR:s studie finns det potentiella problem med avseende på säkerheten hos nanomaterial i livsmedel.
- T. Tröskelvärdet på 50 % som föreslås av kommissionen strider således mot direktivets grundläggande syfte att uppnå en hög skyddsnivå för konsumenternas hälsa och intressen. Ett tröskelvärde på 10 % som Efsa rekommenderar vore lämpligare, och skulle vara föremål för översyn.
1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning av den 12 december 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna vad gäller definitionen av ”konstruerat nanomaterial”.
 2. Europaparlamentet anser att kommissionens delegerade förordning inte är förenlig med den grundläggande rättsaktens syfte och innehåll och att den överskrider de delegerade befogenheter som beviljats kommissionen enligt den grundläggande rättsakten.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny delegerad akt som tar hänsyn till parlamentets ståndpunkt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.